

Ohra

Ohralajikkeista suurin osa palvelee rehukäyttöä, mutta osa menee myös mallas- ja osa tärkkelysohraksi. Mallas- ja tärkkelysohriin kuuluu sekä kaksi- että monitahoisia ohria, jotka on mainittu lajikeluettelossa.

Tiken mukaan rehuohria viljeltiin 450 000 ha:n ja mallasohria noin 150 000 ha:n alalla vuonna 2009. Ohravalikoiman ollessa suuri on mahdollista valita puintien porrastamiseksi hyvin eri aikaan tuleentuvia ohria. Monitahoisten aikaisimpien ja myöhäisimpien ohrien kasvuaikaero on 9 päivää ja kaksitahoisten vastaavasti 7 päivää. Kaksitahoisista ohrista vain Saana tuleeentuu hieman aikaisemmin kuin viimeksi tuleentuvat monitahoiset Edel ja Edvin. Kaiken kaikkiaan ohralajikkeita on lajikelistalla 67 kappaletta, joista vuonna 2010 listalle tulleita on neljä monitahoista ohraa.

Monitahoiset ohralajikkeet, 26 kappaletta aikaisuusjärjestyksessä

Artturi (Jokioinen 1992) on härmänaltis, erittäin aikainen ja pienijyväinen, mutta runsaasti valkuaista sisältävä lajike.

Arra (Jokioinen 1982) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Rolfi (Boreal 1997) erittäin aikainen ja pienijyväinen, runsaasti valkuaista sisältävä härmänaltis lajike.

Arve (NK, Norja 1989) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Aukusti (Boreal 2010) on ollut virallisissa lajikekokeissa vuosina 2008-2009 linjanumerolla Bor 04509. Lajike on erittäin aikainen ja hyvin satoisa. Hehtolitraino, samoin kuin tuhannen jyvän paino, on melko korkea. Taudeista verkkolaikkua ja viirutautia jonkin verran.

Pilvi (Svalöf Weibull, Ruotsi 2005) Jää hiukan Kunnarin satoisuudesta. Erittäin aikainen, runsaasti valkuaista sisältävä lajike. Rengaslaikkua ei juurikaan esiinny, muita tauteja kyllä jonkin verran. Edustaja Suomessa on Rautakesko.

Voitto (Boreal 2005) on erittäin aikainen, satotaso II vyöhykkeellä Kunnarin luokkaa, I vyöhykkeellä hieman huonompi. Verkkolaikunarka, runsaasti lehtilaikkutauteja ja fysiologisia laikkuja yhteensä. Kunnaria lujakortisempi ja suuriyväisempi lajike. Myös tärkkelysohra. Toiseksi eniten vuonna 2009 viljelty ohralajike.

Wolmari (Boreal 2010) on ollut virallisissa lajikekokeissa vuosina 2008-2009 linjanumerolla Bor 04559. Lajike on erittäin aikainen, hyvin satoisa ja lujakortinen. Ei merkittäviä tautipaineita.

Tiril (Graminor, Norja 2006) on erittäin aikainen lajike. Se on yhtä satoisa kuin Kunnari etelässä ja toisella vyöhykkeellä sitä selvästi satoisampi. Tiril on runsaasti valkuaista sisältävä lujakortinen ohra. Viihtyy ohralajikkeista parhaiten happamalla maalla. Taudeista suhteellisesti eniten siinä on verkkolaikkua. Edustajana Suomessa on Rautakesko.

Altti (Boreal 2010) on ollut virallisissa lajikekokeissa vuosina 2007-2009 linjanumerolla Bor 03708. Lajike on satoisa ja lujakortinen, Gauten kanssa sama kasvuaika. Jyvän koko suurempi kuin muutamilla kaksitahoisilla. Härmää jonkin verran.

Gaute (Graminor, Norja 2003) on yhtä satoisa kuin Kunnari etelässä ja ylittää hieman Kunnarin sadon II vyöhykkeillä. Neljä päivää Kunnaria aikaisempi, lakoutuu saman verran kuin Kunnari. Härmää ja verkkolaikkua jonkin verran. Edustajana Suomessa on Rautakesko.

Polartop (Boreal 2005) on antanut parhaat sadot Kunnariin verrattuna II viljelyvyöhykkeeltä. Lajike on lisätty entsyymimallasohralistalle. Sisältää runsaasti valkuaista ja jyväkoko on suuri. Tuleentuu noin viisi päivää aikaisimpien ohrien jälkeen. Härmää jonkin verran, pisin ohramme.

Pohto (Hankkija 1987) Siementalon omistama lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Jyvä (Boreal 2000) on ollut sadon suhteen hieman Kunnaria parempi II vyöhykkeellä. Suurijyväinen ja lisäksi monitahoiseksi ohraksi suuri hehtolitraino, lakoontuu hieman Kunnaria enemmän. Härmänaltis, lentonokeen varauduttava. Myös tärkkelysohra.

Vilde (Graminor, Norja 2005) on erittäin lujakortinen ja suurijyväinen sekä hyvin satoisa ohra kaikilla viljelyvyöhykkeillä. Tauteja ei kovin suuressa määrin. Myös tärkkelysohra. Edustajana Suomessa on Rautakesko.

Olavi (Boreal 2006) on Kunnarin kanssa lähes yhtä satoisa I ja II viljelyvyöhykkeillä. Jyväkoko on lujakortisella lajikkeella suuri, mutta hehtolitraino on pieni. Kunnaria kaksi päivää aikaisempi. Viirutautia ja rengaslaikkua lajikkeella on ollut Rolfin tapaan, mutta härmää ei lainkaan. Myös tärkkelysohra.

Erkki (Boreal 1998) on heikkokortinen, keskimäärin Kunnarin satoisuusluokkaa. Myös tärkkelysohra.

Brage (Graminor, Norja 2010) on linjanumeroltaan GN 02146 ja ollut virallisissa lajikekokeissa 2008-2009. Tämä lujakortinen lajike on monitahoiseksi ohraksi erittäin satoisa ja sen hehtolitraino on suuri. Rengaslaikkua ei lainkaan ja muitakin tauteja kohtalaisen vähän. Edustajana Suomessa Rautakesko.

Thule (NK, Norja 1995) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Einar (Boreal 2008) on päivän Kunnaria aikaisempi, satoisa kaikilla vyöhykkeillä ja lujakortinen. Sen hehtolitran paino on monitahoiseksi ohraksi suuri. Mitään erityistä taudinalttiutta ei ole esiintynyt.

Eerik (Boreal 2009) on päivän Kunnaria aikaisempi, lujakortinen ja monitahoisten ohrien suurijyväinen lajike. Jonkin verran arka rengaslaikulle. Lajikkeella ei ole siementuotantoa.

Elmeri (Boreal 2009) on vyöhykkeillä I ja II erittäin satoisa lujakortinen lajike, jonka jyväkoko on suuri. Monitahoiseksi vähän valkuaista. Taudeista eniten rengaslaikkua ja viirutauteja, härmänkestävä. Lehtilaikkutauteja ja fysiologisia laikkuja yhteensä vähän.

Kunnari (Boreal 2001) on aikaisimpia monitahoisia ohria noin viikon myöhäisempi satoisa lajike. Hehtolitrapaino on korkea, mutta sisältää monitahoiseksi ohraksi vähän valkuaista. Myös tärkkelysohra.

Hankkijan Pokko (1980) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1% eikä ole enää siementuotannossa.

Edel (Graminor, Norja 2004) on Saanan aikaisuusluokkaa. Lujakortinen ja monitahoiseksi suuri hehtolitrapaino. Mitään tauteja ei kovin suuressa määrin. Myös tärkkelysohra. Edustajana Suomessa Rautakesko.

Edvin (Boreal 2008) on myöhäisin monitahoinen, erittäin satoisa kaikilla vyöhykkeillä.

Valkuaispitoisuus sillä on monitahoisten ohrien matalin. Lajikkeena se on härmänkestävä, mutta kuitenkin rengaslaikulle jonkin verran arka.

Kaksitahoiset ohralajikkeet, 41 kappaletta aikaisuusjärjestyksessä

Saana (Boreal 1996) menestyy kohtuullisesti myös happamilla mailla, maalajeista savimailla hietamaita paremmin. Aikainen, lyhytkortinen rehu-, mallas- ja tärkkelysohra, kärsii herkästi kuivuudesta. Ei ole tavattu härmää, mutta lehtilaikkutauteja ja fysiologisia laikkuja yhteensä jonkin verran. Eniten vuonna 2009 viljelty ohralajike.

Tyra (NK, Norja 1992) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Mette (Weibull, Ruotsi 1990) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Viivi (Boreal 1995) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1% eikä ole enää siementuotannossa.

Kinnan (Svalöf Weibull, Ruotsi 1995) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Kustaa (Svalöf, Ruotsi 1979) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Scarlett (BayWa, Saksa 1998) on Saanaa päivän myöhäisempi lyhytkortinen rehu- ja mallasohra. Hehtolitrapaino on korkea. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Minttu (Boreal 2005) on melko satoisa, suurijyväinen, lyhytkortinen lajike. Rengaslaikkua jonkin verran, härmää ja viirutautia ei lainkaan.

Margret (Streng, Saksa 2005) Borealin edustama lyhytkortinen lajike. Ei siementuotannossa.

Auriga (Nordsaat, Saksa 2005) lähes Scarlettin satoisuuden omaava lajike, jolla on suuri hehtolitraino. Hieman verkkolaikkua. Edustajana Suomessa Plantanova.

Tolkien (Sejet, Tanska 2008) on Borealin edustama lajike. Lajike on melko satoisa, Scarlettia kaksi päivää myöhäisempi. Mitään erityistä taudinalttiutta ei ole. Ei siementuotannossa.

Eliseta (Edelhof, Itävalta 2009) on melko satoisa, sen jyväkoko on suuri ja hehtolitraino ohrien korkein. Jonkin verran sillä esiintyy fysiologisia laikkuja, muuten tauteja on melko vähän. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Rambler (Boreal 2009) on melko satoisa lajike, joka on parhaimmillaan karkeilla kivennäismailla. Taudeista suhteellisesti alttein rengaslaikulle.

Tofta (Svalöf Weibull, Ruotsi 2000) on myös tärkkelysohra. Sen viljelyala on alle 1%.

Braemar (Syngenta, Englanti 2005) on Scarlettin satoisuusluokkaa oleva mallasohra. Hieman laonarempi Barkea. Jyvien valkuaispitoisuus hieman Scarlettia pienempi. Ei erityisen taudinarka. Edustajana Suomessa Raisio.

Inari (Boreal 1994) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Marthe (Nordsaat, Saksa 2008) on melko satoisa, kolme päivää Scarlettia myöhäisempi. Edustaa monessa suhteessa lajikkeiden keskitasoa. Edustajana Suomessa Plantanova.

Xanadu (Nordsaat, Saksa 2007) on mallasohra, joka on Scarlettia hiukan satoisampi ja kolme päivää myöhäisempi. Melko lujakortinen. Tauteja sillä on ollut hyvin vähän. Edustajana Suomessa Rautakesko.

Maaren (Svalöf Weibull, Ruotsi 2004) on Scarlettia satoisampi tärkkelysohra. Tauteja on esiintynyt hyvin vähän. Edustajana Suomessa Rautakesko.

Mentor (Svalöf Weibull, Ruotsi 1998) vanha lajike, jonka viljelyala on alle 1%.

Ingmar (Nordsaat, Saksa 2007) on melko satoisa heikkokortinen ja suurijyväinen lajike. Ei erityistä taudinalttiutta. Edustajana Suomessa Plantanova.

Prestige (Monsanto, Belgia 2006) on mallasohra, jonka valkuaispitoisuus on Scarlettin luokkaa, mutta häviää sille selvästi sadossa. Lajike lujakortinen, fysiologisia laikkuja jonkin verran. Edustajana Suomessa Yara Suomi.

SW Alina (Hadmersleben, Saksa 2004) lajikkeen satoisuus on Scarlettin luokkaa. Se on pitkä-, mutta melko lujakortinen, 1000 jyvän paino pieni. Taudinkesto on melko hyvä. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Barke (BayWa, Saksa 2000) on kolme päivää Scarlettia myöhäisempi mallasohra, jonka satoisuus on kaikilla viljelyvyöhykkeillä Scarlettia parempi. Lakoutuu Scarlettin tapaan. Lentonokeen tulee varautua. Kolmanneksi eniten 2009 viljelty ohralajike. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Tolar (Cebeco, Hollanti 2003) on varsinkin I-vyöhykkeellä Scarlettia selvästi satoisampi, kasvu-aika kolme päivää pidempi. Taudinkesto melko hyvä. Tärkkelysohra. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Streif (Streng, Saksa 2009) on lujakortinen erittäin satoisa lajike varsinkin I- ja II-viljelyvyöhykkeillä. Lajikkeella ei ole erityistä taudinalttiutta. Edustajana Suomessa Plantanova.

Conchita (Lochow, Saksa 2009) on suuri-jyväinen lajike, joka on ollut kokeissa erittäin satoisa eteläisimmillä viljelyvyöhykkeillä. Sen taudinkesto on hyvä. Edustajana Suomessa Intergreen.

Harbinger (Boreal 2009) on satoisa ja lisäksi lujakortisin kaksitahoinen lajike. Sen taudinkesto on hyvä.

Fairytales (Sejet, Tanska 2009) on Borealin edustama lajike, joka on erittäin satoisa ja vähän valkuaista sisältävä. Sen tuhannen jyvän paino on pieni ja taudinkesto hyvä.

Cruiser (BayWa, Saksa 2005) Scarlettin satoisuusluokkaa oleva kaikin puolin keskimääräinen lajike. Lajikkeen taudinkestävyys on hyvä. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Beatrix (Nordsaat, Saksa 2007) on Borealin edustama lajike, jolla on suuri tuhannen jyvän paino, valkuaista vähän. Ei siementuotannossa.

JB Maltasia (BayWa, Saksa 2009) on satoisa kahdella eteläisimmällä vyöhykkeellä. Ominaisuuksiltaan se on monessa suhteessa Scarlettin tapainen. Sillä ei ole erityistä taudinalttiutta. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Annabell (Nordsaat, Saksa 2003) on Borealin edustama melko satoisa mallasohralajike. Sen tuhannen jyvän paino on pieni. Jonkin verran lehtilaikkutauteja ja fysiologisia laikkuja yhteensä.

Amber (Svalöf Weibull, Ruotsi 2009) on satoisa ollen muuten ominaisuuksiltaan keskitasoa. Lajikkeessa ei ole erityistä taudinalttiutta. Edustajana Suomessa Rautakesko.

Wikingett (Svalöf Weibull, Ruotsi 2002) on lujakortinen lajike, jonka hehtolitrapaino on suuri. Satoisuus lähes Scarlettin luokkaa. Melko taudinkestävä lajike. Edustajana Suomessa Rautakesko.

Optima (BayWa, Saksa 2002) jää Scarlettin satoisuudesta ykkösvyöhykkeellä, satoisimmillaan II-vyöhykkeellä. Lujakortinen, lyhyin ohramme. Lehtilaikkutauteja ja fysiologisia laikkuja yhteensä melko runsaasti. Edustajana Suomessa S.G. Nieminen.

Tocada (Lochow, Saksa 2006) on Borealin edustama lajike, joka on erittäin suuri-jyväinen ja hyvin satoisa ohra. Lakoutuminen on Saanan luokkaa. Härmää ei ole tavattu, muita tauteja jonkin verran.

Justina (Nordsaat, Saksa 2006) on hyvin satoisa rehuohra, joka tulee kuusi päivää Saanan jälkeen. Laatuominaisuuksiltaan se on ohrien keskitasoa, lakoa on vain hiukan Saanaa enemmän. Taudit eivät ole lajikkeen ongelma. Edustajana Suomessa Yara Suomi.

NFC Tipple (Syngenta, Englanti 2008) on mallasohra, jonka kasvuaika on viikon Saanaa pidempi, se on hyvin satoisa ja lujakortinen. Tuhannen jyvän paino on erittäin suuri ja valkuaispitoisuus matala. Lajikkeella ei ole erityistä taudinalttiutta. Edustajana Suomessa Syngenta.

Publican (Syngenta, Englanti 2008) on myös viikon Saanaa myöhäisempi. Lajike on hyvin satoisa ja melko lujakortinen. Lajikkeella ei ole rengaslaikkua lainkaan eikä sillä ole muutenkaan erityistä taudinalttiutta. Edustajana Suomessa Syngenta.

Quench (Syngenta, Englanti 2008) on yhtä myöhäinen kuin kaksi edellistä ohraa ja erittäin satoisa. Kasvuaikansa puolesta kolme viimeksi mainittua ohraa ovat eteläisimmän Suomen lajikkeita. Valkuaispitoisuus Quenchillä on alhainen. Lajikkeella ei ole rengaslaikkua lainkaan eikä sillä ole muutenkaan erityistä taudinalttiutta. Edustajana Suomessa Syngenta.

